

Uchwała Nr. *XXXV/189/2009*
Rady Gminy Jonkowo
z dnia *23 października 2009 r.*

w sprawie zatwierdzenia Planu Odnowy Miejscowości
Wołowno 2009-2015

Na podstawie art.18 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142 poz.1591, z 2002r. Nr 23 poz.220, Nr 62 poz.558, Nr 113 poz.984, Nr 214 poz.1806, Nr 153 poz.1271, Nr 214 poz.1806, z 2003r. Nr 80 poz.717, Nr 162 poz.1568, z 2004r. Nr 102 poz.1055, Nr 116 poz.1203, z 2005r. Nr 172 poz.1441, Nr 173 poz.1457, z 2006r. Nr 17 poz.128, Nr 181 poz.1337, z 2007r. Nr 48 poz.327, Nr 138 poz.974, Nr 173 poz.1218, z 2008r. Nr 180 poz.1111, Nr 223 poz.1458, Nr 52 poz. 420 z 2009 r.) w związku z § 10 ust.2 pkt.2 lit. b rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 14 lutego 2008r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania "Odnowa i rozwój wsi" objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007 - 2013 (Dz. U. z 2008r. Nr 38 poz. 40, Nr 156 poz.974) - Rada Gminy, na wniosek Wójta uchwala, co następuje:

§1

Zatwierdza się Plan Odnowy Miejscowości Wołowno na lata 2009 - 2015 przyjęty Uchwałą Nr 2/2009 Zebrania Wiejskiego Sołectwa Wołowno z dnia 02.09.2009 r. stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§2

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Jonkowo.

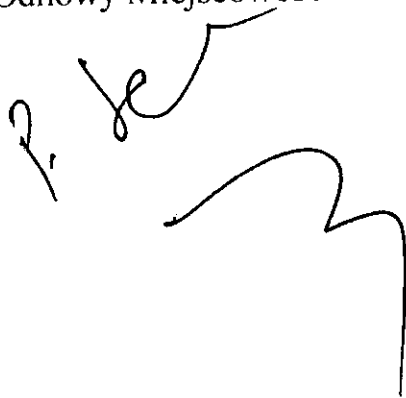
§3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

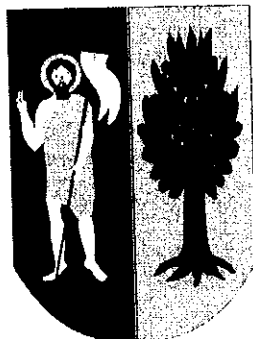
PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY
Leszek Domin

Załącznik do uchwały Zebrania Wiejskiego w Wołownie i Uchwały Rady
Gminy Jonkowo w sprawie uchwalenia Planu Odnowy Miejscowości

Gmina Jonkowo
www.jonkowo.pl

URZĄD GMINY JONKOWO
Data
wyprawy 25 WRZ. 2009
Podpis.....5602N.....

Plan Odnowy Miejscowości Wołowno 2009-2015

Spis treści

1. Charakterystyka miejscowości	3
2. Zasoby miejscowości Wołowno	4
3. Ocena mocnych i słabych stron wsi	5
4. Analiza zasobów miejscowości Wołowno – wizja rozwoju wsi	6
5. Planowane inwestycje i przedsięwzięcia na lata 2009-2015	7
6. Opis planowanych przedsięwzięć	7

1. Charakterystyka miejscowości:

Położenie:

Wieś w kształcie okolnicy, położona w zachodniej części gminy, przy trasie kolejowej Olsztyn-Elbląg (stacja kolejowa), oddalona od Jonkowa o 14 kilometrów (w linii prostej – 8 km) – liczy 268 mieszkańców. Od 2005 roku Wołowno posiada bezpośrednie połączenie komunikacją samochodową z Olsztynem (prywatna linia minibusowa przedsiębiorstwa „Perkoz”)

Rys historyczny:

Przywilej lokacyjny dla wsi Lauterwald wydał biskup Herman z Pragi wspólnie z kapitułą warmińską 21 listopada 1346 roku. Na mocy tego dokumentu dwaj Prusowie: Wyndekoni i Preywłcz otrzymali na założenie wsi chełmińskiej 30 łanów. Nazwa wsi zaproponowana przez wystawców nie została zaaprobowana przez kolonistów i wkrótce zaczęto ją nazywać od imienia jednego z sołtysów – Windken (Windeken, Olowno, Wołówko, dziś Wołowno). W czasie wojny głodowej z 1414 roku wojska polsko-litewskie spustoszyły kilka gospodarstw, w tym zagrodę sołtysa. Sołtys poprosił więc kapitułę o odnowienie przywileju lokacyjnego. W odpowiedzi otrzymał 16 marca 1416 roku nowy dokument na dotychczasowe 30 łanów. Kolejne zniszczenia dotknęły Wołowno w czasie wojny trzynastoletniej (1454-1466). Za sprawą wojsk komtura świeckiego Henryka von Plauena i brata krzyżackiego Hertmana von Kirchberga mieszkańcy zostali pozbawieni większości inwentarza ruchomego (głównie koni). Podpalono też kilka gospodarstw.

W odbudowę zniszczeń zaangażował się także administrator kapitulny Mikołaj Kopernik, który 22 maja 1517 i 14 kwietnia 1519 przybył osobiście do Wołowna i przekazał opuszczone osiem łanów nowym właścicielom. Wkrótce wybuchła kolejna wojna (1519-1521). Jej skutki ponownie odczuli mieszkańcy wsi. Część z gospodarzy nie mogąc podołać obowiązkowi zmuszona została do ucieczki. W efekcie w latach dwudziestych odnotowano w Wołownie aż 21 opuszczonych łanów (70% całości nadania). Kolejni administratorzy dokładali starań, aby miejscowość ponownie zasiedlić. W tym celu 10 kwietnia 1527 przekazano pierwsze cztery puste włóki dla trzech miejscowych gospodarzy (Jan dostał dwa, Schiman i Paul po jednym łanie). Akcja powtórnego zagospodarowania zakończyła się w 1533 roku nadaniem trzech ostatnich, pustych włók Janowi Bukowskiemu, który dostał od administratora 3,5 grzywny i dwa korce żyta do zasiewu w ramach zapomogi. W 1562 roku burgrabia olsztyński Peter Pfaff otrzymał z rąk kapituły warmińskiej cztery łany w Wołownie, z których na uznanie władzy miał płacić roczny czynsz rekognicyjny w wysokości czterech funtów wosku.

Księgi rachunkowe komornictwa olsztyńskiego podają, że w 1591 roku Wołowno posiadało 30 łanów, z których trzy należały do sołtysa, cztery do wolnych (zapewne rodziny von Pfaff), pozostałe zaś uprawiali zwykli czynszownicy. Sołtys posiadał niewielki młyn będący wyłącznie do użytku wsi, z który musiał płacić rocznie trzy grzywny czynszu. Spis lustracyjny sporządzony w 1656 roku wykazał, że Wołowno posiadało 30 łanów, z czego trzy były opuszczone. We wsi gospodarowało ośmiu włościan, dwóch wolnych i jeden sołtys. Czynszownicy płacili rocznie czynsz w wysokości 10 florenów oraz dawali w naturaliach 40 kur i 20 gęsi. Dwaj wolni gospodarze uiszczali do kasy kapitulnej, z czterech zajmowanych łanów, czynsz rekognicyjny w wysokości jednego denara kolońskiego. Wieś posiadała

również karczmę. W roku 1673 w Porbadach mieszkały 52 osoby. W czasie wielkiej epidemii dżumy z lat 1709-1711 w Wołownie zmarło 12 mieszkańców.

Rewizja łańców warmińskich w 1717 roku wykazała, że Wołowno posiadało 30 łańców, z których połowa była obsiewana zbożem jarym. Ziemię zaliczono do piątej klasy jakości („*vilioris glebae*”). Mieszkańcy mieli możliwość zaopatrywania się w drewno na opał i do budowy z pobliskiego lasu. Komisarze zapisali ponadto, że wieś położona jest w okolicy obfitującej w bagna i liczne wzniesienia utrudniające uprawę roli.

Lustracja przeprowadzona w 1770 roku przez kanoników warmińskich Krzysztofa Zórawskiego i Franciszka Strachowskiego wykazała, że w Wołownie zagospodarowanych było 30 łańców. Trzy z nich należały do sołtysa, cztery do wolnych włościan (na prawie magdeburskim), pozostałe zaś uprawiali czynszownicy (lassyci). Sołtys ze swoich trzech łańców oddawał na rzecz kapituły siedem florenów i sześć groszy tytułem służby konnej, zamienionej na ekwiwalent pieniężny. Wolni przekazywali łącznie jednego florena i 13 groszy. Chłopi czynszowi byli zobowiązani do rocznej zapłaty 13 florenów i pięciodniowej pańszczyzny z każdego uprawianego łańca ziemi. Dodatkowo w naturaliach przekazywali 1,5 korca żyta, po dwie kury, gęś i 15 jaj od łańca. Karczma przynosiła kapitule trzy floreny i 15 groszy rocznego zysku. Wieś posiadała również swojego ogrodnika i malarza.

Na początku XIX wieku w Wołownie utworzono królewską szkołę elementarną. Akta generalnej wizytacji szkolnej z 1825 roku podają, że nauczycielem w szkole był 32-letni Tomasz Palmowski, wykształcony w szkole artylerii w Królewcu. Obowiązkiem szkolnym objętych było 39. dzieci. W dniu wizytacji frekwencja wynosiła 25 osób. Wizytator zanotował, że dzieci z Bałąga notorycznie nie uczęszczają do szkoły. Ponadto stwierdził, iż nauczyciel nie wywiązuje się w pełni ze swoich obowiązków, bowiem nauka nie obejmuje języka niemieckiego, a poza tym większość dzieci nie potrafi nawet pisać (aż 21 spośród obecnych).

Wizytacja parafii Wrzesińskiej z 1858 roku wykazała, że do szkoły w Wołownie uczęszcza średnio 52 dzieci, podczas gdy obowiązkiem szkolnym objętych było 68. Najniższa frekwencja nadal utrzymywała się u uczniów z Bałąga. Nauczycielem był wówczas pochodzący z Reszla, 49-letni August Klefelitz.

Spis powszechny z grudnia 1861 roku wykazał, że w Wołownie mieszkało 240 osób, z czego 226 (94%) posługiwało się językiem polskim. We wsi mieszkało również czterech obywateli wyznania mojżeszowego. Wołowno posiadało 2549, 23 morgi ziemi (644,18 ha), z czego 276,13 stanowiły lasy.

Tuż przed wojną, w 1939 roku, w Wołownie istniała dwuklasowa szkoła, w której uczyło trzech nauczycieli: Paul Allary, Joahim Biermann i Wiktor Krupczik. W tym czasie wieś liczyła 244 mieszkańców.

Struktura przestrzenna:

We wsi przeważają budynki z czerwonej cegły, jednokondygnacyjne z użytkowym poddaszem, o dachu dwuspadowym pokrytym ceramiczną dachówką. Są to budynki o prostej budowie, w większości trochę przebudowane (dobudówki, ganki). Wejście pośrodku z przodu lub z tyłu budynku. Budynki gospodarcze towarzyszą prawie każdemu budynkowi mieszkalnemu. Zbudowane są z drewna i czerwonej cegły. Dachy pokryte są z drewna i czerwonej cegły. Dachy dwuspadowe pokryte są dachówką ceramiczną.

2. Zasoby miejscowości Wołowno.

Środowisko przyrodnicze:

Wieś położona w sąsiedztwie rzeki Pasłęka, z ostoją bobrów, rezerwatem przyrody, otoczona dużymi lasami. W niedużej odległości od jeziora.

Środowisko kulturowe:

Biblioteka- Filia Biblioteki w Jonkowie,
Stowarzyszenie Wędkarskie TAAKA RYBA

Rolnictwo i gospodarka:

We wsi znajduje się punkt handlowy w postaci sklepu spożywczo-przemysłowego. Agencja Poczty Polskiej, ferma drobiu, Zakład Wywozu Nieczystości TUK, Firma Inter-Agro, Pensjonat Cztery Pory Roku, Stajnia z halą do wybiegu koni, drobne rolnictwo-wielokierunkowe.

3. Ocena mocnych i słabych stron wsi (analiza SWOT)

Silne strony:

- walory przyrodnicze sprzyjające turystyce,
- położenie w niedużej odległości od Olsztyna (korzystanie z usług i infrastruktury miejskiej),
- rezerwy terenowe pod budownictwo mieszkaniowe,
- rozwinięta komunikacja publiczna,
- wysoki odczuwalny przez mieszkańców poziom bezpieczeństwa,
- zaangażowanie społeczeństwa w życie wsi,

Szanse:

- możliwość uzyskania wsparcia ze środków UE,
- rozwój agroturystyki,
- wykorzystanie walorów przyrodniczych w rozwoju turystyki,
- promocja wsi, stworzenie regionalnego produktu turystycznego,
- stworzenie szerokiej bazy noclegowo-rekreacyjnej dla turystów,
- poprawa infrastruktury drogowej i technicznej,
- rozwój życia kulturalnego,
- poprawa estetyki wsi,

Słabe strony:

- ograniczone możliwości aktywnego rozwoju mieszkańców w dziedzinie kultury,
- słabe wykorzystanie potencjału turystycznego,
- niski stan promocji usług turystycznych,
- brak szerokiej bazy noclegowej dla turystów,
- niewystarczająca ilość średnich i małych przedsiębiorstw,
- brak infrastruktury kanalizacyjno-sanitarnej

Zagrożenia:

- zanieczyszczenie środowiska odpadami komunalnymi,
- wzrost bezrobocia,
- odpływ młodych ludzi, emigracja zarobkowa (krajowa i zagraniczna),
- brak kompleksowych inwestycji w rozwój infrastruktury technicznej,
- niespójność w zabudowie przestrzennej wsi.

4. Analiza zasobów miejscowości Jonkowo – wizja rozwoju wsi

DIAGNOZA AKTUALNEJ SYTUACJI		WIZJA STANU DOCELOWEGO	
Co ją wyróżnia?	Dobrze utrzymane walory krajobrazu, niczym niezniszczone; Zaangażowane społeczeństwo.	Co ma ją wyróżniać?	rozwój turystyki, rozwój produkcji i usług, zagospodarowana i wyposażona świetlica wiejska, wysoki standard infrastruktury technicznej powiązany z dbałością o stan środowiska naturalnego.
Jakie pełni funkcje?	mieszkaniowa	Jakie ma pełnić funkcje?	mieszkaniowe, kulturalne, usługowo - produkcyjne, turystyczne,
Kim są mieszkańcy?	Pracownicy umysłowi i fizyczni, rolnicy, emeryci, renciści, młodzież, bezrobotni	Kim mają być mieszkańcy?	zintegrowani mieszkańcy wsi, podnoszący swoje kwalifikacje, zaangażowani w życie wsi, podnoszący poziom wykształcenia, aktywna młodzież
Co daje utrzymanie?	Praca w sferze produkcyjno-usługowej w samej wsi oraz poza nią, dochody z gospodarstw rolnych, własna działalność gospodarcza, emerytury, renty, pomoc społeczna, zasiłki dla bezrobotnych	Co ma dać utrzymanie?	praca w sferze produkcyjno-usługowej, we wsi i poza nią, działalność gospodarcza, agroturystyka, dochody z gospodarstw rolnych
Jak zorganizowani są mieszkańcy?	Rada Sołecka ; Stowarzyszenie Wędkarskie.	W jaki sposób ma być zorganizowana wieś i mieszkańcy?	stowarzyszenia kulturalne i turystyczne, Grupa Odnowy Wsi,
W jaki sposób rozwiązują problemy?	Zebrania wiejskie, indywidualne interwencje u władz gminy	W jaki sposób mają być rozwiązywane problemy?	okresowe spotkania i zebrania wiejskie, spotkania z władzami gminy, współpraca z sąsiednimi miejscowościami, zwiększenie przepływu informacji między mieszkańcami

Jaki wygląda wieś?	Obejścia średnio zadbane, brak chodników wzdłuż głównej dojazdowej ulicy, brak małej architektury i miejsc do czynnego uprawiania sportu.	Jak ma wyglądać nasza wieś?	estetycznie zagospodarowane posesje segregacja odpadów i utrzymanie w czystości wsi, remont budynków, założenie chodników, założenie skwerów zieleni
Jaki jest stan czyszczenia i środowiska?	Czyste środowisko, brak zanieczyszczeń, w pobliżu wsi liczne tereny zielone;	Jaki ma być stan otoczenia i środowiska?	czyste i przyjazne środowisko dla ludzi i przyrody, wykorzystanie naturalnych walorów przyrodniczych i turystycznych
Jakie są powiązania komunikacyjne?	Niewystarczające połączenia komunikacyjne do pobliskiego miasta i do każdej miejscowości gminy	Jakie mają być powiązania komunikacyjne?	regularne połączenia komunikacyjne do pobliskiego miasta i do każdej miejscowości gminy
Co proponujemy dzieciom i młodzieży?	Rozgrywki sportowe, dostęp do świetlicy wiejskiej, biblioteki,	Co proponujemy dzieciom i młodzieży?	zajęcia w świetlicy wiejskiej; place zabaw; ścieżki rowerowe, spacerowe i przyrodnicze; udział w rozgrywkach sportowych;

5. Planowane inwestycje i przedsięwzięcia na lata 2009-2015

1. budowa placu zabaw (2009),
2. budowa chodnika wzdłuż drogi powiatowej (2010-2015),
3. remont świetlicy (2010-2012)

6. Opis planowanych przedsięwzięć

1. **budowa placu zabaw (2009)** - W ramach inicjatywy LEADER planowana jest budowa placu zabaw na działce gminnej o numerze 189/1
Finansowanie – PROW Leader, środki gminy Jonkowo – **ogółem 20 tys. zł.**
2. **budowa chodnika wzdłuż drogi powiatowej na odcinku 620 metrów (2010-2015)**, inwestycja mająca na celu poprawę bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz estetykę miejscowości. Finansowanie-współfinansowanie ze **środków** zarządcy drogi oraz Gminy Jonkowo- **ogółem 75 tys. zł.**

- 3. remont i dobudowa wiaty** na magazyn sprzętu sportowego (2010-2013) po byłej hydroforni, remontu m.in. sanitariatów, okien, drzwi, tynków, podłogi, elektryki, elewacji, budowa wiaty, ułożenie „Polbruku” w wiacie, plan remontu i budowy wiaty na działce gminnej o numerze 168. Finansowanie ze środków gminy Jonkowo- **ogółem 40 tys. zł.**

Uchwała Nr 2/2009

Zebrań Wójcickiego w Nolewice

z dnia 02.09.2009 r.

o przyjęciu Planu Odbudowy Miejscowości
Wolewice na lata 2009-2015.

podstanie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r.

o samorządzie gminnym (Dz. U. z dnia 2001 r.

12, poz. 1591 z późn. zm.) Zebrań Wójcickiego

Wolewice uchwalono co następuje.

§ 1

przyjmuje się „Plan Odbudowy Miejscowości Wolewice na
lata 2009 - 2015” załączony przez mieszkańców
miejscowości w Zebrań Wójcickim sołectwa Wolewice
z dnia 02.09.2009 r. stanowiący załącznik nr. 1
do niniejszej uchwały.

§ 2

Uchwała uchodzi w życie z dniem podpisania
i polega ogłoszenia w sposób wyznaczony przyjęty.

Załączniki:

1. Plan Odbudowy Miejscowości Wolewice na lata 2009-2015
2. Lista obecności Zebrań Wójcickiego z dnia 02.09.2009